

סוד הגבינה וחכמת הקדוש

ספור מרתק על מסירות נפש, אהבת ישראל, וכוחה של התורה.

מאת מרן החיד"א (רבי חיים יוסף דוד אזולאי) זיע"א.

ילדים, אם הייתם נכנסים לחדרו של מרן החיד"א בירושלים,
קול תורתו המתוק היה נשמע מרחוק.

שוקד על ספרים
ענקיים יומם ולילה

1

פניו מאירות
כמלאך ה' מתוך הלימוד

2

לב מלא באהבת ה'
ואהבת ישראל

3

רַעֲבוֹן וְעֲנִי קָשָׁה פָּקְדוּ אֶת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.
יְהוּדִים טוֹבִים רָעֲבוּ לֶלֶחֶם!

הַחֵיד"א הַקָּדוֹשׁ יֵצֵא לְמַסַּע מְסִיכֹן וְאֶרֶץ
לְאַסּוֹף כֶּסֶף (צְדָקָה) לְעֲנֵי אֶרֶץ הַקּוֹדֶשׁ.

הַטְלָטוּלִים הָעֲזִים שֶׁל סַפִּינַת הַמֶּפָּרֶשׁ גָּרְמוּ לְסַחְרָחוּרוֹת מְפַחֲדוֹת.
אֲךָ לְאוֹר נֵר חַיִּיר, מִתּוֹךְ בִּטְחוֹן מָלֵא, הַפְּסִיק לְלַמֵּד וּלְכַתֵּב אֶת סִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים!

בּוֹס! בּוֹס! בּוֹס!

כאשר הגיע הרב לאיטליה, שמעו הטוב יצא למרחוק.
ערב אחד, באמצע הלמוד, דפיקות גסות ומפחידות הרעידו את מפתן דלתו...

סוחר נכרי רשע ועשיר נכנס לחדר והציע לרב הון
תונתועפות: מטבעות זהב רבים!

"אני אשלם לך הרבה מאד! רק תכתב לי פתק שערמת
הגבינות שלי היא כשרה למהדרין בשביל היהודים."

"גבינה כשרה!?" זעק הרב בת'וקף, "מעולם לא בדקתי
אותן! זהו מאכל טרף! לעולם לא אכתב לך תעודה!"

הסוחר האדים מזעם, צרח איומים,
וטרק את הדלת בחזקה.

אַחֲרֵי שָׁעָה, הִדְלָת נִפְרָצָה! הַסּוֹחֵר חָזַר עִם מַלְחִים
מִגְּוֹדִלִים שְׁאָחֲזוּ סִכִּינִים חֲדוֹת בַּחֲשָׁף.

הַסּוֹחֵר לָחַשׁ כְּנָחֶשׁ: "אִם אֵינְךָ חָתוּם עֲכָשׂוּ עַל
הַתְּעוּדָה – אַתָּה לֹא תֵצֵא מֵהַחֹדֶר הַזֶּה חִי."

הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵר תָּמִיד עַל צְדִיקוֹ, וְנֹתֵן
לַחַיִּיד' אַ חֲכָמָה עֲצוּמָה בְּאוֹתוֹ רִגַע מִפְּחִיד.

"הִבִּיאוּ לִי קֶסֶת דִּיּוֹ וְקוֹלָמוֹס מְנוּצָה,
אָמַר הָרֵב בְּקוֹל שִׁקֵּט וּבִטְוַח.

הַסוֹחֵר, שֶׁהָיָה בָּטוּחַ שֶׁנִּצָּח אֶת הָרֶב,
עָזַב אֶת הַחֶדֶר בְּצָחוֹק רָע וְכָבֵד.

הַחֵיד"א מָסַר אֶת הַמִּכְתָּב
הַחֲתוּם לַסוֹחֵר.

הוא לא יָדַע אֵיזָה סוֹד מִסֵּתֶתֶר בְּתוֹךְ הַקָּלָף...

לְמַחֲרָת, הַסּוֹחֵר הִגִּיעַ לְבֵיתוֹ שֶׁל רַב הָעִיר בְּאִיטָלְיָה כְּדִי לְמַכּוֹר הַכֹּל.

רַב הָעִיר קָרָא אֶת מְלוֹת הַשֶּׁבַח שֶׁל הַחֵיד"א, אֶךְ כְּשֶׁהִגִּיעַ לַשּׁוּרָה
הָאַחֲרוֹנָה... הִשְׁתַּנּוּ פָּנָיו בְּבֵת אַחַת!

"מָה הַכּוֹנֶה כָּאן?" תָּמָה רַב הָעִיר. "מִדּוּעַ כָּתַב הַחֵיד"א אֶת
הַמִּלָּה 'שְׁמוֹת' עִם מִירְכָּאוֹת (רֹאשֵׁי תִיבוֹת)?"

לפתע, רב העיר ברוח קדשו הבין את קוד
הסתר הגאוני שששתל החיד"א!

ש	→	שקר
מ	→	מוחלט
ו	→	ותועבה
ת		

החיד"א זעק דרך הקוד: תספר את הגבינות האלו פ:
שקר מחלט ותועבה! הן טרפות!

רב העיר הצביע על הסוחר וצעק: "שחקן מרמה!
גבינות טרפות! צא מיד לפני שאזמין משטרה!"

הסוחר תפס את שקיו וברח כעכבר מבהל, ומעולם לא נראה שוב.
שום יהודי לא אכל הטרף!

מָה אֲנַחְנוּ לּוֹמְדִים מֵהַחֵיד"א?

הַדְמוּת:

הַחֵיד"א סֵכֵן אֶת חַיּוֹ
וְהַשְׁתַּמֵּשׁ בַּחֲכָמָתוֹ כְּדִי
שִׁיהוּדִים אַחֲרָיו לֹא
יִפְגְּעוּ בַעֲבָרָה.

הַקְנֵשִׁי שְׁלָנוּ:

לְפַעֲמִים אָנוּ רוֹאִים
חֵבֶר עוֹמֵד לַעֲשׂוֹת טָעוֹת
וְחוֹשְׁבִים: "לָמָּה לִי לְהִתְעַרֵּב?
זֶה לֹא הָעֵסֶק שְׁלִי."

הַמְּשִׁימָה שְׁלָךְ!:

אַל תַּעֲמֹד מִנֶּגֶד!
הַשְׁתַּמֵּשׁ בְּשֹׁכֵל שְׁנָתָן ר'
כְּדִי לַעְזֹר לְחֵבֶרֶךְ מִתּוֹךְ
אַהֲבַת יִשְׂרָאֵל אֲמִתִּית!